

Športski List

Broj 29.

Subotica, ponedjeljak 9 prosinac 1935.

Pretplata četvrtgodišnje 13,
polugodišnje 25, godišnje 50 din.

U godišnjoj glavnoj skupštini JNS-a

Šnja skupština J. N. S.-a održana je prošlog srijedna. Ona je već na pragu. Nevalja dana dijeli nas od nje. Uzurbanost i nemirnoća koje vladaju prije svake godišnje skupštine J. N. S.-a, pojavile su se i ove godine. Sve one pojave koje obuzimaju naše športiste, i one koje tako i ostale športiste, u članovi uprave J. N. S.-a, nisu mogli izbjeći. Oni moraju spremiti se za skupštinu J. N. S.-a u minuloj skupštini, a to je bilo vrlo pročitati ih pred prisutnima. U radu J. N. S.-a u prošloj godini, bilo je i pravilnih i nepravilnih stvari, zato se oni i plaše javnosti. Oni se plaše svih ljudi, koji u svom radu nisu bili ispravni. I pored svih nepravilnosti, moraju se pročitati pa da se vidi.

U pojedinih klubova nisu potpuno provedeni oni zakoni koje besanu noć, da neće moći skupiti isti broj članova u ovoj godini. A to je već poznato. U delegatima kod športista, odmah pada. To je znak slabosti, a pala u njihovom potpunoj nepovjerenosti. Delegati dobro znaju čim se izdaju svemoćnih gospodara tim klubovima, oljavaju njihove „športske“ interese u „interesu“ klubova. Drugi su delegati opet nespretni da napadnu rad J. N. S.-a, a drugi mu potsaveza. Istina tu ne valja napadati. Zato oni već nekoliko puta da spremaju govor, koji će im biti trulo stanje u našem športu. Oni se u nadi da će se sportisti već sami dati zasluženu „nagradu“ za njihov „miljenim“ športskim upravljačima, ali se javlja nemirnoća, jer se u tu „vrevu“ i sa nestrpljivostju taj dan da vide kako se kroji naš šport. Dakle svaki od ovih razloga da bude nestrpljiv i

na najmanje uzbudjuje široke krugove. One su već davno uvidjele da u našem športu gurnute na stranu značaj vrlo minimalan. Baš njihove želje i potrebe slabo utiču pri rješavanju aktualnih problema, kod njih je zavladao športu. Digli su ruke od sveobimajućeg vremena.

U godišnjoj glavnoj skupštini tako i pred ovu silom nam se postavlja pitanje. Zašto je naš šport u našem športu nevalja? Mi svi moramo i rdjavog ima mnogo u našem športu samo bi to trebalo redom pokušati da prvo izne- najviše „zaudara“.

Veće zlo našeg športa je sistem koji je mnogo, a možda i najviše zlo je šport kod nas tako nisko stajanje rana našeg športa. Ova je loš za napredak športa i je-

đino je pogodan za prikrivanje afera i prljavština nekih ljudi klubova. Dakle on više odgovara nešportskim, ličnim i klubskim interesima nego opće športskim. Zato bi ga trebalo ukinuti. Da je to tako, najbolje nam posvjedočuju događaji koji se svakiput dešavaju na glavnoj skupštini. Riješenja svih športskih problema zavise od nekolicine ljudi. Oni su u svoje džepove na nešportski način strpali po 50—100 punomoćja. Oni su svemoćni. Na koju stranu oni budu prešli pri rješavanju ta je i pobijedila. Tu se onda dešavaju razna ucjenjivanja, pogadjana i podvaljivanja. U takvim momentima nikome ne pada na um dobrobit našeg športa. To je sporedno. Zato mi držimo da svaki klub na glavnoj godišnjoj skupštini J. N. S.-a treba da bude zastupljen po svom delegatu. On će izneti mišljenje svog kluba o pitanjima koja zadiru u srž našeg športa. Klubovi upražnjavaju šport i oni treba da odlučuju o sudbini toga športa. Kada se budu sastali ovakvi delegati da zajednički rješavaju njima će pred očima lebditi samo jedna misao: napredak našeg športa. Tada će biti učinjen kraj svim nešportskim mahinacijama.

Drugo veliko zlo u našem športu jesu naše sudije. Ovo je zlo novijeg datuma. Nastalo je tek ukidanjem autonomije sudija. Dotle je sve bilo u redu. Današnjim upravljačima športa nisu išle u prilog autoritativne, objektivne i nepristane sudije. Oni ne vole ljude koji se striktno drže pravila. Njima su potrebni takvi, koji sude po njihovom diktatu a ne po savjesti, koji gaze po pravilima kao i oni. Zato su izmislili da stare sudije nije su sposobne da sami upravljaju svojom sudbinom. Ukinuli su im autonomiju i stavili ih pod svoju „očinsku“ ruku. Sudije koje su činile cvijet „tare garde“ predali su svoje iskaznice i čekaju ljepše dane. Da bi ove praznine popunili, oni su stvorili nove sudije. Ovaj nov sudijski kadar čine propali kandidati na sudijskim ispitima i ljudi s raznim prljavim i nešportskim namjerama. Dakle „odlične“ zamjene starim sudijama. Već sam početak funkcionisanja tih „odličnih“ sudija donio je veliko razočarenje njihovim tvorcima. Ubrzo su se fudbalske utakmice pretvorile u cirkuske, hrvačke i boksačke priredbe. Tuča medju igračima i publikum su redovne pojave na današnjim utakmicama. Ako J. N. S. želi da ovom zlu stane na kraj i da sudija bude čovjek koga poštuju kao igrači tako i publika, mora dati autonomiju starim sucima a današnje u penziju.

Treća rdjava strana našeg športa je sistem državnog prvenstva. Istina o nekom utvrdjenom sistemu ne može se govoriti. Mi svake godine imamo nov i nov način odigravanja utakmica za državno prvenstvo. To je kod nas običaj. Pa šta se može kad uvijek ispadne iz državnog takmičenja po koje „mezimče“. I sistem se mora mijenjati. Da li je to korisno po naš šport ili ne, sporedno je. Glavno je da su liferanti punomoćja zado-

voljni. Osim toga današnji sistem državnog prvenstva je dug i sa finansiske strane loš. Kvalifikacione utakmice i utakmice za uže državno prvenstvo igraju se preko cijele godine. Svi su termini zauzeti i nikakve druge priredbe ne mogu se organizirati. Dakle uvijek isto. Ova monotonost ima za posljedicu tu da publika slabo izlazi na igralište, a igrači gube volju za fudbal i igraju svaki dan sve slabije. Uslijed toga kvalitet fudbala i finansiski efekat današnjih utakmica je jako opao. Po današnjim prilikama u športu postoje za ovo pitanje dva rješenja potsavezno prvenstvo ili liga od osam klubova. Ovo je naše mišljenje, a možda će J. N. S. pronaći neko „pametnije“ rješenje. Vidjećemo uskoro.

Četvrti problem koji ima da se riješi na ovoj godišnjoj glavnoj skupštini J. N. S.-a jeste sudbina paragrafa 7 općeg pravilnika. Ovaj sedmi paragraf glasi: „Nastupiti smiju samo igrači — amateri. Igrač amater je svaki onaj koji se bavi nogometnim športom iz zabave, a ne crpi odatle materijalnu korist. Klub u čijoj momčadi igra samo jedan profesionalni igrač ne može biti član J. N. S.-a. A ako profesionalni igrač dokaže da kroz dve godine nije kao takav igrao, vraća mu se amatersko pravo.“

Da li su naši igrači pravi amateri? To je jasno da nisu. Jedna velika većina igrača prima razne nagrade za svoj trud. Nagrade su obično stan, odijela, namještenje, knjige a neki dobijaju čak i mjesečnu platu i to im je jedini izvor srestava za život. To su eto „sitne“ želje naših „amatera“ koje klubovi moraju zadovoljiti, jer će inače nastati zlo. Ovo nagradjivanje igrača se tako ukorenilo da je vraćanje pravom amaterizmu uprava nemoguće. To bi značilo da trebamo postati profesionalci. I to je nemoguće. Mi još nismo zreli za profesionalizam. Broj publike koji posjećuje naše utakmice nedovoljan je za plaćanje igrača. Zato mi držimo da je za sada najbolje rješenje ovog problema legalizirati sadašnje stanje. Oni klubovi koji mogu plaćati igrače neka plaćaju, a oni koji ne mogu, neka ne plaćaju.

Iz svih ovih navoda vidimo da naš šport ima mnogo mana. I to velikih mana. One su takve prirode da se moraju što brže otkloniti. Ako se ovo bude odgadjalo iz godine u godinu našem športu preti neminovna propast. Zato na posao. Vrijeme prolazi i skoro je na odmaku. Na stranu sentimentalnost i jednim smjelim potezom žrtvovati za napredak našeg cjelokupnog športa razne Simonoviće, Andrijeviće, Segedinske, Kurete, Jurišiće i mnoge druge drugdje a ne u upravi J. N. S.-a ili nekih potsaveza. Njihova mjesta zauzeće ljudi koji žive za šport a ne iz športa.

Obavještavamo cijenjene čitaoce da će naš list u buduću izlaziti prema potrebi uslijed zimske sezone u športu.

Neuspjela podla mahinacija g. Segedinskog i kompanije

Bačka—Slavija 5:4 (3:2)

Juče poslije podne na igralištu Sanda odigrana je ponovljena utakmica između gornjih klubova, koja se završila minimalnom pobjedom Bačke. Obje momčadi su igrale lijepo i dobro. Lijepih kombinacija i tehničkih poteza vidjeli smo na obje strane. Jedni i drugi su dali sve od sebe ulagajući za njih snage za pobjedu, od koje je zavisilo prvo mjesto. Jučerašnja igra je bila prava prvenstvena borba za bodove. Ali moramo napomenuti da nije bila ni u najmanjoj mjeri grubba, kako je to već uobičajeno na našim prvenstvenim susretima. Najzad jednom je i publika, koje je bilo oko 1500, sa zadovoljstvom napustila igralište, jer je imala priliku da gleda pravu športsku igru dva jednaka protivnika. **Jučerašnjom pobjedom je Bačka na prvom mjestu sa tri boda ispred Slavije ukoliko „čarobni zeleni sto“ Sub. Nogometnog Potsaveza ne izmisli opet kakve razloge da i ovu utakmicu poništi. Ovog puta će N. Segedinskom i njegovoj kompaniji biti teže naći jedan takav razlog, jer mislimo da još nije toliko moćan, da iz ništa nešto stvori.**

Sudija g. Ruzman na opće iznenađenje bio je dobar. Juče je pokazao, da zna biti objektivniji kada to hoće. Da se njegove kolege ugledaju na jučerašnje njegovo suđenje bila bi to velika sreća za naš hramavi nogomet.

Bačka je nastupila u slijedećem sastavu: Šimoković, Bojić, Šarčević, Horvacki, Hampelić, Kopunović I, Gabrić, Vidaković, Vujković II, Evetović i Cvijanov.

Šimoković je u glavnom dobro branio. Imao je nekoliko lijepih poteza, ali prvi gol je morao braniti. Bojić i Šarčević su dali jednu odličnu partiju. Odlično su se postavljali i štartali. Imali su duge odbojne udarce, jednom riječju bili su najbolji ljudi Bačke. Halflinija je također igrala bolje nego na ranijim utakmicama. Horvacki je igrao dobro. Hampelić je radio neumorno i bio je bolji nego na prijašnjim utakmicama. Kopunović I je igrao odlično. U navali nije išlo sve u najboljem redu i ako je zabila pet ko-

mada, Gabrić je donekle zadovoljio. Vidaković je bio dobar i opravdao je svoje postavljanje u tim. Vujković II. je u ovom redu bio najbolji. Evetović je zadovoljio. Kod Cvijanova je išlo najslabije. Njemu juče nije ništa polazilo za rukom. I njegovo odlično prenošenje lopte juče je zatajilo.

Slavija je nastupila u slijedećem sastavu: Varga, Pertić, Rukavina, Flajšman, Kopas, Balaž, Demeter, Karip, Pisanić, Špeljar i Baranji.

Varga je imao odličnih poteza iako je sa više pažnje mogao braniti četvrti i peti gol. Pertić i Rukavina su bili najslabiji dio Slavijine momčadi. Nemaju sigurnosti i dobre bekovske udarce. Halflinija je igrala vrlo dobro naročito krilni halfovi. Balaž je i ovog puta igrao odlično. Navala je bila najbolji dio momčadi. Da je imala protiv sebe slabiju odbranu, Slavija bi juče slavila veliku pobjedu. Demeter i Baranji sa svojim brzim prodorima bili su najopasniji.

Golovi su pali ovim redom:

U 6 min. Gabrić lijepo centrira, stvara se gužva iz koje Evetović s nekoliko metara postiže prvi gol. Dvije minute docnije Vidaković dobro daje Gabriću, koji zabija drugi gol. Bačka vodi sa 2:0.

U 13 min. Špeljar iz okreta tuče jednu dosta jaku loptu koja ispada Šimokoviću i ulazi u gol 2:1.

U 26 min. Karip iz jedne gužve lijepim udarcem postiže izjednačenje 2:2.

U 32 min. Cvijanov puca korner, stvara se opasna gužva iz koje Vujković II postiže treći gol za Bačku 3:2.

U drugom poluvremenu u 10 min. Demeter neodbranljivo daje najbolji gol i ponovo izjednačuje 3:3.

U 16 min. Vujković II smišljeno dribla dva beka i pored istrčalog golmana zabija četvrti gol 4:3.

U 36 min. Karip ostaje nepokriven i već je rezultat izjednačen 4:4.

U 39 min. stvara se opet gužva pred golom Slavije iz koje Vujković II daje peti gol

SAND—Šport 4:3 (3:2)

Po lijepom sunčanom jesenjem danu završena je prekinuta utakmica između Športa i Sanda koja je završena zasluženom pobjedom Sanda. Na početku ove utakmice okupilo se na igralištu Sanda oko 500 gledalaca, čiji je broj sve više rastao što se utakmica približavala sve više i više kraju, tako da je na kraju utakmice bilo oko 1500 gledalaca. Na ovoj utakmici obje momčade su nastupile sa 10 igrača. Jer Ronjee i Siladji su suspendovani od SNP-a. Ova igra koja je trajala svega 51 min. bila je do kraja vrlo interesantna i živa.

Pred sudiju g. Šibalića izlaze momčadi u slijedećim postavama:

SAND: Konrad, Žaki, Štesna, Mernjak, Koras I, Inhof, Fišer, Koras II, Der, Zvekan I.

Šport: Han, Hegediš, Tot I, Gotvald I, Kurai, Besedeš, Aradski, Đurović, Denegri, Gorčik.

Sand je igrao bolje. Što rezultat nije veći, krivica je do navale, koja je upropastila najsigurnije pozicije. Konrad na голу nije imao mnogo posla. Svoju je dužnost obavio bez grješke. Žaki je najbolji čovjek u timu Sanda. Štesna je bio dobar partner Žaku. U halfliniji Sand nije imao nijednog slabog čovjeka. Svi su zadovoljili. Navala, to je rak rana Sanda. Tu sem Koras II nema nijednog fudbalera, koji je za jedan prvorazredni klub. Fišer je upao u oči svojom besmislenom igrom. Der, zar je i to fudbaler? Mi držimo da nije. Osim grubosti on ništa drugo i nezna. Zvekan I. je

igrao više u odbrani nego u navali.

Šport nas je razočarao. Njegovi igrači nisu dali ono što je publika od njih očekivala. Sem požrtvovanosti ništa drugo nismo vidjeli od njih. Han na голу zadovoljio. Gol je morao braniti. Hegediš i ako sam na beku bio je najbolji čovjek na terenu. U halfliniji najbolju igru dao je lijevi half Kurai. On je svoj posao obavio bez grješke. Gotvald na centerhalfu nije dao svoju uobičajenu igru. Tot I slab. On mnogo zadržava loptu. U navali Športa jedino su zadovoljili mali Đurović i Denegri. Oni su bili pokretači svih akcija plavo-bijelih. Besedeš je na krilu dobro prenašao lopte, ali je slabo centrirao. Aracki je bio najslabiji čovjek kod Športa. Gorčik na lijevom krilu igrao je solo i više je kvario nego koristio svojoj četi.

Ovu utakmicu je sudio g. Šibalić slabo. On je igračima dozvoljavao sve i svašta.

Utakmica je počela s rezultatom 3:2 za Sand. Golovi u ovom nastavljenom dijelu utakmice pali su na slijedeći način:

U 23 minuti stvara se gužva pred golom Športa. Loptu odbija golman Han nogom. Odbijena lopta dolazi Korasu II, koji postiže četvrti gol za crno-ervene.

U 40 minuti Besedeš izvodja slobodan udarac protiv Sanda. Lopta dolazi Denegriu, koji izbliza postavlja konačni rezultat 4:3 za Sand.

Osigurajte egzistenciju športistima?

Već nekoliko godina stupci športskih rubrika svih listova pune se člancima o profesionalizmu. Neki su za, neki protiv njega. Mali klubovi su, u većini, za status kvo — amaterizam, dok vodeći klubovi traže uvođenje profesionalizma ili legalizovanje današnjeg stanja i odnosa koji postoje u klubovima. Često se po novinama čitaju izvještaji funkcionera i igrača, koji u većini indirektno traže uvođenje sistema profesionalnog bavljenja športom.

Izvjesno je, dakle, da većina fudbalera iz naših „elitnih klubova“ hoće da igraju za novac. Mnogi i danas, i pored veliki strogošti paragrafa 7 Savezni pravila, dobijaju novčanu nagradu za bavljenja športom, jer „sve što nama treba ne dobijamo s neba“. Savez to izvjesno da zna, pa kad on ne pred uzima korake, to ću i ja ovom prilikom preći preko tog pitanja ne upuštajući se dalje u njegovo razlaganje, da bi se drugom prilikom vratio na njega i o njemu dao svoj sud.

Kako rekoh, neću se upuštati u raspravljanje pitanja za ili protiv profesionalizma, nego ću da ukažem na jedan momenat, koji diktira i ubrzava tempo uvođenja profesionalizma, a to je materijalna nezbrinutost igrača. Na žalost, većina igrača čim dostigne neki veći uspjeh u športu napušta svoje zanimanje nadajući se da će im športsko zanimanje biti rentabilnije. Na taj način stvara se sve više i više športski proletarijat, koji ne samo da će pasti na teret klubovima, nego i društvenoj zajednici, jer kao i svaki radnik koji radi u nekoj mehanizovanoj industriji jedan te isti posao stalno, da u njemu otupi i u njemu je samo verziran, tako i športista pošto bude napustio športsko polje neće se moći pravilno snaći u životu.

Da bi se bar donekle stalo na kraj našem kamufliranom profesionalizmu, i ako se želi održati amaterizam, treba pravilima predvidjeti stav po kome ni jedan igrač ne može biti verificiran, ako ne dokaže da ima neko zanimanje. On ne mora biti činovnik, on može biti zaposleni radnik, djak, student ili ma kakvog zanimanja, samo da bude zaposlen. Tim bi se bar donekle održavao amaterizam.

Državno prvenstvo

Hašk—Hajduk (Sarajevo) 3:1 (0:0)

Svoju prvu kvalifikacionu utakmicu protiv Hajduka, Hašk je završio velikom i sigurnom pobjedom. On je bio mnogo bolji od svog rivala. Ovom pobjedom više je nego sigurno da će se Hašk kvalifikovati za uže državno prvenstvo.

PRIJATELJSKE UTAKMICE

Jugoslavija—BSK 3:2 (2:1)

Prijateljska utakmica između lokalnih rivala završila se pobjedom Jugoslavije. Ova je utakmica bila vrlo lijepa po prikazanom fudbalu. Osim toga igra je bila vrlo brza a igrači jako požrtvovani. Publika je napuštala teren zadovoljna.

Gradanski—Konkordija 2:1 (0:1)

Purgeri su pobijedili Konkordiju. Njihova četa popunjena mladim silama potbacila je. Ali i zeleni nisu bili dobri tako da rezultat odgovara prikazanoj igri. Publike vrlo malo.

